

"Када би се у Србији организовао референдум са питањем да ли да се код нас увезе куга, пола би било за, а пола против." Ове сам се реченице прослављеног драмског писца (и одличног познаваоца нашег менталитета) Душана Ковачевића сетио чим је кренула расправа *зашто (ни)је добро да папа Бенедикт Шеснаести дође у Србију*. Одмах да прецизирам: не мислим да је римокатолички поглавар исто што и куга, не мислим ни да је Антихрист – али далеко сам и од прихватања папине *првонадлежности* и *непогрешивости*.

Напад на последњу линију одбране српства: Референдумску атмосферу описану на сувом почетку добро описују ставови "нећемо се крстити с два прста после папине посете" и "од посете можемо имати само огромне користи", vs. "папа треба само еуропејцима, НВО дрогирашима, екуменистима и осталој багри". Пребачено на (нижи?) политички ниво, они који безалтернативно гледају на ЕУ сматрају да би папин долазак био *wild card*, нека врста пречице ка Земљи Дембелији која доноси колатералну корист у виду задавања завршног ударца оној Србији коју презиру и без које би они (поново) били Другови Чланови; с друге стране, припадници незваничног братства "нека Срба буде за испод две шљиве ал' нек су ваљани" сматрају да онај ко је за ЕУ (читај: Четврти рајх) тај је и за унију са Ватиканом. А за оне који воле да се *антипротивно* опредељују кад чују ставове Соње Б. и Наташе К., морам да кажем да нисам успео (*теа* *сипра*) да пронађем јесу ли изјавиле нешто по овом питању, па [прилажем мишљење](#) њиховог сабрата, у НВО екипи нареченог "социолога религије", Мирка Ђорђевића: "Најтеже је објаснити зашто се Срби боје папе. Он је хришћанин и сигурно је да би та посета била корисна."

Папа по нулти пут међу Србљима

Пише: Александар Лазић

четвртак, 28 фебруар 2013 19:08

